

ægteskaber, man kunne undgå, hvis parterne nåede at se hinanden lidt an, inden de skred til ægteskab.

Ville det være så galt, om der kom en udlænding til Danmark og fandt ud af – heldigvis ikke for sent – at det her dueede ikke. Det her er faktisk ikke noget, vi ønsker, eller: Jeg kan ikke forene mig med at bo i det danske samfund, det er simpelt hen for besynderligt til mig. Og så tog vedkommende hjem igen. Ville det være så galt?

Jeg tror også, at det er det, Dansk Folkeparti har set, nemlig at der faktisk er nogle udlændinge, der kunne komme til Danmark og finde ud af, at vores jantelov og middelmådighed på nogle punkter ikke lige var deres kop te, og så tog de hjem igen. De pakkede deres gode tøj og forlod landet i stedet for at blive smidt ud eller eventuelt ende i et voldeligt ægteskab.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor der ikke kan være et flertal for at sikre, at dansk-udenlandske unge, som forelsker sig i hinanden, skal have de samme muligheder som dansk-danske unge. Hvorfor skal man partout gifte sig med hinanden, hvis det altså er en udlænding, man forelsker sig i?

Dansk Folkeparti spørger – jeg takker for Dansk Folkepartis venlighed over for Det Radikale Venstre, lad det nu ikke blive en vane – om det med, at vi siger en ny kæreste hvert 3. år. Det er, fordi der jo også skal være tid til andet end det der med kærligheden. Man skal også arbejde og uddanne sig osv. Derfor synes vi, det er rigeligt med en ny kæreste hvert 3. år.

Nej, det er for at undgå misbrug, at vi har sagt hvert 3. år, sådan at det ikke bliver en industri, hvad jeg egentlig troede nogle ordførere ville have sagt i dag, og det havde jeg så forberedt et indlæg på: Hvad er det, man kan svare på det? Derfor havde vi netop sagt hvert 3. år.

Så var der nogle, der var bange for, at der netop var nogle, som havde giftet sig med hinanden, og som så fik en midlertidig opholdstilladelse her i form af et kærestevisum, og at de kunne misbruge det til på den måde at få en fætter eller en kusine til Danmark.

Det er der jo lavet et hav af regler imod. Det her er først og fremmest rettet mod de unge, som er helt moderne, tror jeg, og hvis der er nogle andre, der også kan få glæde af det, så for min skyld ingen alarm. Men det her er rettet mod det moderne, åbne samfund.

Lad os dog understøtte, at kærligheden er ægte fri. Det burde ligge en liberal regering enormt på sinde.

Men det vil jeg sige tak til de få ordførere, der har udtrykt sig venligt over for forslaget, og tak til alle ordførere for at have forholdt sig til dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 150:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af indsatsen for familien i sager om truede børn.

Af Tove Videbæk (KRF) m.fl.
(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Med det forslag til folketingsbeslutning, som vi skal behandle i dag, tages der udgangspunkt i, at der i sager om truede børn er behov for en styrket indsats over for familierne, herunder særligt forældrene.

Hvis vi skal nå videre i retning af at styrke indsatsen og øge kvaliteten i sager om truede børn og unge, er det nødvendigt, at vi tænker nyt i forhold til inddragelse af både forældre og af det nære netværk omkring børnene i det hele taget. At tænke nyt betyder for mig både at være åben over for nye metoder og modeller i indsatsen og at blive bedre til at bruge de muligheder, der allerede eksisterer.

Kl. 17.45

Forslagsstillerne vil gøre det til en forpligtelse for kommunerne i lov om social service at ind-